Autors Normunds Ozoliņš
Trešdiena, 28 novembris 2012 08:12

19.10.09.

Īpašā kalpošanas daļa.

Uz manu žēlošanos Dievs atbildēja šādi:

Jeremija nekļuva pazīstams pasaulei kā priesteris,bet tas notika viņa pravietojumu dēļ,kurus Jeremijam ne visai patika pravietot.Tieši atklāsme darīja Jeremiju atšķirīgu no citiem priesteriem,kuriem nebija atklāsmes.Tieši šo pravietojumu dēļ mēs šodien pazīstam Jeremiju.Viņš darīja to,ko viņam nemaz negribējās darīt,jo tas viņam sagādāja grūtības,bet Jeremija to darīja,jo tā vēlējās Dievs.

Tieši Jonu mēs šodien pazīstam tādēļ,ka viņš darīja to,ko viņam nemaz negribējās darīt-pravietot Ninivei.

Ijabs nekļuva pazīstams savas labklājības dēļ,bet gan savu ciešanu dēļ,ko viņam nemaz nepatika ciest.Tieši ciešanas padarīja viņa situāciju atšķirīgu un unikālu no pārējiem,par ko mēs lasām vēl šodien.Ja nebūtu Ijaba ciešanas,tad paliktu tikai viņa bagātība,kas diez vai uzrunātu pasauli.

Katrā Bībeles personā mēs redzam ko atšķirīgu- kādu atšķirīga aicinājuma daļu,ko Dievs uztic tieši viņam un nevienam citam.Ja cilvēks dara šo aicinājuma daļu,tad Dievs to "iegrāmato"-ieraksta vēsturē,kur cilvēka dzīves stāsts kļūst par uzrunu un iedrošinājumu pārējiem.Cilvēka dzīve kļūst par tādu kā Dieva vēsti, vai uzrunu pasaulei.

Nevis cilvēka runām,vai viņa paša izvēles darbiem ir kaut kāda nozīme,bet gan cilvēka atbildei Dieva noliktajam personīgajam aicinājumam!